

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Greșeală ori mișelie?

E vorbă de alegerile dela Dobra, Ilia și Petroșeni.

Alegătorii din aceste cercuri au avut în săptămâna trecută zile de mari nedumeriri și griji.

Eată de ce:

Noi am fost publicat în „Revista Orăștiei” că alegerile la Dobra și Petroșeni se vor ținea în 6 Febr. n. ear' la Ilia în 7. Foaia din Deva „Hunyad”, a publicat că la Dobra sunt în 7, și la Ilia cu Petroșeni în 6.

Solgăbireul dela Ilia a vestit și el comunelor prin notari, că la Ilia e alegerea în 6, la Dobra în 7!

Un bun amic al foii noastre, din curcul Iliei, ne-a întrebat în scris, dacă noi am greșit ori nu? Să răspundem.

Redacția noastră trimisese anume la congregația în care s'a hotărât terminul, pe un colaborator al foii, și pe temeiul știrii aduse de densus dela congregație, precum acolo s'a publicat, am publicat noi în foaie.

În fața întrebării ce ni s'a pus, am rugat îndată pe un amic al foii noastre din Deva, să meargă la comitat să întrebe înc'odată care e adevărul?

Ni s'a răspuns prin telegrama publicată în numărul trecut.

Sosind foaia noastră prin comune, zăpăceala s'a făcut și mai mare. Oficios era publicat: *Ilia: 6, Dobra: 7!*

Noi scriam că nu-i așa!

În mijlocul acestei încurcături, dl Ioan Budoiu, preot în Câmpuri, a trimis îndată vicișpanului următoarea:

Plânsoare grabnică.

Onorate d-le vicișpan! Prin aceasta înaintez plânsoare, că după hotărârea celei din urmă adunări a congregației, în cercurile Dobra și Petroșeni s'a pus ca zi de alegere nouă de membri la congregația, 6 Febr., ear' la Ilia, în cercul meu, 7 Febr.

Dar' în contra protocolului întărit al congregației, solgăbireul cercului Ilia, a pus la Ilia alegerea pe 6, și în celelalte cercuri pe 7 Febr.

Vă rog în fața acestora, d-le vicișpan, ca prin telefon să rânduiești, ca ziua de alegere să fie publicată în conglăsnire cu protocolul congregației, și atunci să se și țină, ear' publicarea făcută să se îndrepteze.

Mă încred în iubirea de dreptate și energia d-voastre, d-le vicișpan.

Cu stimă

Ioan Budoiu,
preot.

În urma acestei cinstite și bărbătești cereri, dl vicișpan *Hollaki Arthur*, prin telefon a și dat îndată poruncă solgăbireului dela Ilia, să îndrepteze publicarea cea falsă! Și s'a îndreptat, *dovedindu-se că știrea dată de noi a fost cea adevărată*, nu cea publicată de „Hunyad”, nici chiar de solgăbireul cercului și notarii sei!

Un lucru se pare deochiat în această istorie întreagă. De unde a știut „Hunyad”, fițuca devenă, să publice și ea „greșit” datul, și nu așa cum redactorii ei au auzit publicându-se în plinul adunării congregației? Că doar' în congregație s'a publicat bine, și „sminteala” sau scrinteala, își are începutul numai din cancelaria solgăbireului Iliei!

„Gurile rele” spun, că totul ar fi fost făcut **cu scop**, ca să nască încurcătură în capul alegătorilor, se nu știe când se meargă la locul de alegere, și de merg azi, să li se spună că „alegera”

va fi mâne; de vor veni mâne, să li-se spună că alegerea a fost — ieri!

Noi nu zicem nimic din parte-ne. Lășăm să judece și să creadă fie-care cetitor cum îi șoptește inima lui, *că adecă vestirea dintâi a terminului de nouă alegeri la Ilia și Dobra, a fost ea oare o greșeală ori o — mișelie!*

Neînțelegerile dela Sibiu.

Sâmbăta trecută a fost adunat la Sibiu comitetul național la o ședință plenară, precum am spus în numărul nostru trecut, ca să iee oare-cari hotărâri privitor la neînțelegerile ivite acolo în lunile din urmă.

S'au sfârșit, zic unii. Nu s'au sfârșit, zic alții. Care au dreptate, viitorul cel mai apropiat va arăta.

Dăm câteva amănunte despre cele petrecute în ședința comitetului.

Fiind ședința plenară, s'a pus întrebarea, ce se se facă cu »Institutul tipografic«. Să se treacă de pe dl L. Albini pe comitet și anume pentru comitet pe numele d-lui Dr. Rațiu? Cei mai mulți dintre membri de față (erau 16) au fost de părere că da, ear' în urma acestei hotărâri dl Liviu Albini a spus că se supune hotărârii lor, și a dat document de trecere a institutului de pe al seu nume pe al d-lui Dr. Rațiu. Așa a rămas. Dl Dr. Rațiu a făgăduit că va da la rândul seu și d-sa o declarație comitetului, că institutul nu al d-sale numai, ci al comitetului național întreg, *afară de d-nii Eugen Broțe, Aurel C. Popovici și Septimiu Albini!* Până acum însă dl Dr. Rațiu n'a dat declarația din partea sa.

S'a pus apoi întrebarea, că ce se se facă cu d-nii Liviu Albini, G. Bogdan

Duică și Russu Șirianu? Să mai fie primiți la foi o nu?

11 din 16 inși și-au dat votul, ca pe dl *Liviu Albini* și *G. Bogdan-Duică* să nu i mai primească de loc în slujba institutului și a foilor, pe dl Russu însă da, după ce va fi cerut oarecare »iertare» d-lui Dr. Rațiu.

Dl *Russu Șirianu* declară, că nici decît nu va mai intra nici d-sa în redacția de acum a „Tribunei”!

„Tribuna” scrie acum veselă, că prin hotărârea de Sâmbăta trecută a celor 11 membri din comitet, s'ar fi pus capăt la toate.

Soartea celor trei domni isgoniți însă, nu e de loc semn că încordarea și lupta va înceta.

Vom reveni încă asupra acestor întâmplări, cu apreciațiuni politice, cari sunt neapărat de lipsă în aceste zile serioase.

„TRIBUNA”

și

TRIBUNIȘTIL.

Acesta e titlul unei broșuri de 96 pagini (6 coale) eșite din peana d-lui *Ioan Slavici*, broșură ce apare zilele acestea la București. Avem înaintea noastră un exemplar. E scrisă întreagă broșura cu o putere ce te magnetizează și răpește! Cuprinde în schițare repede și luminoasă întreagă istoria eroică și pe alocurea duioasă, a așanumiților „Tribuniști.” în cei 12 ani dela înființarea »Tribunei« până azi, și lămurește că ceea-ce acum se face, de ce se face?

Vom tipări aci o mică pagină din această broșură, ca cetitorii noștri să vadă cam în ce fel este ea scrisă.

După-ce, între altele, înșiră toate greutățile mari cu care s'au luptat înteme-

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Iarna pe uliță.

A nceput de ieri să cadă
Câte-un fulg, acum a stat.
Norii s'au mai răsunat
Spre Apus, dar' stau grămadă
Peste sat.

Nu e soare, dar' e bine,
Și pe riu e numai fum.
Ceru-i liniștit acum,
Dar' năvalnic vuet vine
De pe drum.

Sunt copii. Cu multe sănii,
De pe coastă vin țipând.
Și se mping și sar rizând,
Prin zăpadă fac mătăanii,
Vrënd-nevrënd.

Gură fac ca roata morii;
Și de-avalma să pornesc,
Cum prin gard să gâlcevesc
Vrăbii gureșe când norii
Ploi vestesc

Cei mai mari acum, din sfadă,
Stau de n'căerate puși —
Cei mai mici, de foame-aduși,
Se scâncesc și plâng grămadă
Pe la uși.

Colo 'n colț acum răsare
Un copil, al nu știu cui;
Largi de-un cot sunt pașii lui,
Ear' el mic, cât pe cărare
Parcă nu-i.

Haina-i măturând pământul
Și-o țirește-abia, abia:
Cinci ca el încap în ea.
Să mai bată, soro, vântul
Dac'o vrea!

El e sol precum se vede,
Mă-sa 'l-a trimis în sat,
Vezi de-aceea-i încrunat,
Și s'avântă, și se crede
Că-i bărbat.

Cade 'n brânci și se ridică
Dând pe ceață puțintel
Toată lâna unui miel:
O căciulă mai voinică
Decât el.

Și tot vine, tot înoată.
Dar' deodată, cu ochi vii,
Stă pe loc — se mi-te ții!
Colo, sgomotoasa gloată
De copii!

El de grabă 'n jur chitește
Vr'un ocol, căci e perdut!
Dar' copiii 'l-au văzut —
Toată ceată năvălește
Pe 'ntrecut.

»Uite-i mă, căciulă, frate,
Mare cât o zi de post! —
Aoleu, ce urs 'mi-a fost!
Au sub dânsa șapte sate
Adăpost!»

Unii-l iau grăbit la vale,
Alții 'n glumă parte-i țin —
Uite-i, fără pic de vin
S'au jurat să 'mbete 'n cale
Pe creștin!

Vine-o babă 'nct pe stradă
În cojocul rupt al ei
Și încins cu sfori de tei.
Stă pe loc acum, să vadă
Și ea ce-i,

S'oterește rău bētrâna
Pentru micul Barba-cot.
»Ați înebunit de tot —
Puiul mării, dă-mi tu mâna
Să te scot!»

Ci-că vrei să stingi cu paie
Focul când e 'n clăi cu fân,
Și-apoi zici că ești Român.
Biata bab'a 'ntrat în lae
La stăpân.

Ca pe-o bufniță o 'ncunjoară
Și-o petrec cu chiu cu vaiu,
Și se țin de dânsa scaiu.
Plină-i strimta ulicoară
De alaiu.

Baba 'și-a uitat învțul:
Bate, 'njură, dă din mâni:
»Dracilor, sūnteți păgâni?
Maica mea! să stai cu bățul
Ca la câni!

Și cu bățul se-nvrtește
Ca să-și facă 'n giur ocol:
Dar' abia e locul gol,
Și mulțimea năvălește
Earăși stol!

etorii »Tribunei,« greutăți ce pe alții de zeci de ori i-ar fi desnădăduit și hotărît să se lapede de mergerea mai departe înainte, și arată în chip înduioșetor suferințele ce au trebuit să îndure: temnițe, lipsă, cariere pierdute, ură, pribegie, etc., timp de ani de-arândul, — dl Slavici scrie, la pagina 31:

»Noi toți, dimpreună cu „băieții“ pe care dl Dr. Ioan Rațiu 'i-a isgonit, ne-am jertfit carierele, am renunțat la liniștea noastră, ne-am tras pânea dela gură și am dat tot ceea-ce e mai bun în noi, ca să facem „Tribuna“ ceea-ce este: e peste puțină, ca om în toată firea să-și închipue, că poate să iese dela noi »Tribuna« aceasta!

„Tribuna“ e fapta noastră, bună ori rea, dar' a noastră, și nimeni altul, nu poate să facă din ea fapta sa! Poate dl Dr. Ioan Rațiu să fie stăpân pe litere, pe cerneală, pe hârtie, poate să plătească pe alții ca se-'i scrie ceea-ce i-se cere: „Tribuniștii“ însă tot noi rămânem, și „Tribuna“ cea temută de unii și iubită de alții, tot acolo are să fie, unde să va spune ce inimile noastre simt și capetele noastre gândesc!

S'a înșelat dl Dr. Rațiu: nu „Tribuna“ ci „Tribuniștii“ să caute în piața unde tăcerea e marfă scumpă!

Ear' „Tribuniștii“ nu vor tăcea!

In fața mileniului. În numărul său de Joi, „Tribuna“ în articolul de frunte vorbește despre lucrarea mare la care trebuie să ne gândim și de care trebuie să ne apucăm acum mai înainte de cât de ori-ce altă lucrare politică, și aceasta este: *punerea la cale a unei manifestații bărbătești și vrednice de poporul român, în fața mileniului unguresc.*

Dorim din toată inima să vedem aceasta lucrare pregătită și dusă în deplinire cât să poată mai cu bărbăție.

Dl Dr. D. P. Barcianu care la ședința de azi-săptămâna a comitetului național fusese în cele din urmă chemat totuși la adunare, unde a fost între cei rămași în minoritate — și-a dat acum Joi, demisia de nou și în chip *nerevocabil* din comitetul național. Eșirea d-sale din comitet e motivată cu stările triste isvorite din încordările din urmă. Descompunerea comitetului și-a luat începutul prin pierderea unuia dintre cei mai luminați și mai cu caracter bărbăți pe care națiunea noastră îi are!

Dl Demetriu Comșa va face, precum aflăm, tot ca dl Dr. Barcianu.

În acest chip domnia-lor resping dela sine ori-ce răspundere pentru un viitor, ce simt că nu-'l mai pot înfrunzi cu sfatul lor bun.

Nu e chip să-ți faci cu buna
Să-și păzească drumul lor!
Rid și sar într'un picior.
Se-nvîrtesc și țipă ntr'una
Mai cu zor.

Astfel tabera se duce
Lălăind în chip avan:
Baba 'n mijloc căpitan,
Scuipă 'n sin și face cruce
De satan.

Ba să răscolesc și câinii
De prin curți, și sar la ei,
Pe la garduri ies femei,
Se urnesc mirați bătrânii
Din bordei.

»Ce-'i pe drum atâta gură?»
»Nu-'i nimic Copii ștregari.»
— »Ei, auzi! vedea-ia-și mari
Par'că trece-adunătură
De Tataři!»

(»Vatra«)

G. Coșbuc.

Ochi negri, ochi albaștri.

Pretimului A. Cialo.

Ochii albaștri, »nesecatul isvor de basme« în care-ți place să te adâncești atât de mult,

S'a sfârșit dar' »crisa«? Nouă ni se pare că nu. Ear' întâmplările viitoare vor arăta de ce e vorbă aici.

„Albina“ și „Tribuna“ intraseră în legături de mare »pretinie« în timpul așa zisei »crise«. Cea dintâi împrumutase celei din urmă câteva mii de floreni pe cambiul. Acum că »crisa« s'a »sfârșit« apetitul »Albinei« crește. Aflăm că această bancă a protestat cambiile »Institutului Tipografic« și le-a pîrit. Ca mâne o să vedem încă »Institutul Tipografic« proprietatea — »Albinei«.

Atentat cu dinamită

asupra d-lui

Dr. Vasile Fodor

în Abrud.

Negrăită măchnire ne-a pricinuit Luni în săptămâna asta (3 Febr. n.) următoarea telegramă ce am primit-o din Abrud, pe la oarele 8 seara:

Abrud 3 Febr. n. La casa lui Dr. Vasile Fodor s'a pus azi dinamită. Două odăi stricote prin exploziune. Aurelian Danciu.

Dăm în cele următoare câteva amănunte asupra criminalei întâmplări, amănunte ce le scoatem din o scrisoare a d-lui Dr. Fodor adresată unei rudeni a d-sale la Orăștie. Eată ce istorisește dl Fodor:

Abrud, 4 Febr. 1896.

„În contra mea s'a întâmplat aseară un atentat cu dinamită, nemai pomenit de îndrăzneț! Numai un noroc mare e, că eu cu soția mea Netta, mai sîntem în viață

Era pe la 5 oare seara. Mă aflam în cancelarie cu soția mea. Obosit m'am culcat nițel pe-o canapea, să odichnesc, căci avusem prea mult de lucru peste zi. Peste vre-o jumătate de ceas soția mea a auzit prin ambite nește pași înceți, apropiindu-se până la ușa cancelăriei, apoi depărtându-se ear' încet napoi și pe trepte în jos.

N'au trecut câteva minute, și o detunătură asurzitoare ne-a cutremurat pe toți!

Netta, care scria, s'a sculat dela masă speriată și plângend: »Vai, ne omoară, Silviu dragă!« Și în clipa următoare un nor de fum nădușitor a străbătut repede în oada, de nu ne mai vedeam unii pe alții. Am sărit repede la ușe să o închid, dar' ușa era toată crepată,

ii asemeni, în inspirarea sufletului tîu poet, cu ceva nedeșluit, ce mii de tainice înțelesuri are: cu murmurul lin al isoarelor ce cad; întinsul și necuprinsul cer, marea fără de margini și freametul frunzelor vestezite, mișcate de vîntul lin de toamnă...

Si ai vorbit cu aceeași inspirată frumșeță și de ochi negri, »cei cumiști și expresivi«, și în sufletul meu ai trezit suvenirea unei povești trecute, cu doi ochi mari, albaștri, ca zarea înghețată în depărtări întinse, și cu alți doi ochi negri ca întinsul unei nopți fără de noroc...

...Mi-a plăcut și mie odată să mă adâncesc în seninătatea ochilor albaștri, alor doi ochi mari, frumoși, pe care-'i priveam îngândurat și vag, și sorbeam cu sete dulceața ascunsă în nepătrunsa lor adîncime...

E o istorie plină de plăceri, »ucigătoare de dulci,« și-apoi ... de-o nestinsă durere!

Căutam poezie în realitatea vieții, isvor de inspirație, și i-am întâlnit atunci, luminându-mi sufletul deodată...

Și decîte-ori de-atunci i-am mai întâlnit și cât de mult îi priveam cu sete, cu un dor tot mai adînc, ce-'mi străbătea ființa într'unul!

Si mă mulțumea pe deplin să-'i pot privi mereu...

Aflam în »farmecul sfînt al nepătrunsului,« un întreg »isvor de basme« și curățenia sufle-

sfîrmată bucăți și aruncată din țîini. Servitorii au alergat și ei toți întrebând spăriați ce s'a întâmplat? S'a umplut deloc curtea de oameni, cari s'au adunat auzind puternica detunătură.

Toate ferestrele casei ni s'au spart; părăreții pe de-asupra au crepat; la vecini de-a-semenea s'au spart mai multe ferestre, de zguduitor.

Am făcut arătare la poliție și judecătorie De urma făptuitorului încă nu s'a dat.

Aud însă, că pe când s'a întâmplat detunătura, doi soldați ce tocmai treceau prin stradă, au văzut pe doi inși în haine negre fugind dela noi pe-o ulicioară în sus!

Ne-am mutat cu Netta la bătrani. Nu ne-am mai ținut siguri în locuința noastră! Am pus premiu de 300 fl. pentru cel ce va descoperi pe făptuitori.

Nu mă mai simt în siguranță. Prea sînt încungiurat de dușmani. Acum doi ani, când am venit dela Cluj, am primit o scrisoare în limba maghiară, în care eram amenințat că mă vor împușca ca pe un cânel!

Acum să vede că vor să-și împlinescă hotărîrea de-a mă răpune. Și nu știu pentru ce? Am trăit foarte retras N'am avut cu nimeni nici o neplăcere. Cu clienții m'am purtat cât se poate de omeneste. Nu poate dar' să fie numai o răsbunare personală. Va fi poate alta. Vom vedea.

Dr. V. Fodor.

Altă ispravă „cinstită“.

Abia în săptămâna trecută foile ungurești au scos la iveală „cinstitele“ geșefturi ce anumiți fișpani unguri le-au făcut și vor fi mai făcend cu mijlocirea de îngăduințe pentru zidire de căi ferate vicinale, și în săptămâna asta tot ele ne dau o nouă pildă despre „cinstea“ cu care bărbați înalți din sinul lor știu umbla în treburi bănești.

Eată de ce e vorba.

La expoziția ce Ungurii pregătesc de mileniu, dorind guvernul să aibă cât mai multe lucruri vrednice de admirarea privitorilor, afară de multe alte însărcinări făcute altora în alte privințe, a însărcinat și pe „învățul“ *Pulszky Károly* să meargă în Italia și să cumpere dela marii mătrestri italieni tablouri și statue prețioase și frumoase, pe cari să le așeze spre obștească privire, la expoziție. I'a dat guvernul „cinstitului“ seu bărbat de încredere, nu mai puțin ca peste

tului meu tîner nici n'a dorit alta... Căci am găsit reogîndată în ei o atât de senină blîndeță și o bunătate așa de îngerească, ear' alte-dăți credeam, că o durere neștiută, ori dor nemărginit și ascuns isvorește din lumina cea albastră...

Dar' câte-odată ași fi vrut să știu, că vecinic aceleași priviri senine și blînde, în care durerea și dorul află aceeași expresie vagă, ce ascund într'adevăr în nepătrunsa lor adîncime? Ași fi vrut să știu... căci iubirea trezită deodată în sufletul meu dornic, cerea... iubire.

Si dorul meu era curmat de molaticele priviri, ce cu o paliditate bolnavă isvoreau neîncetat...

Părea că ved un tablou frumos și fără de duch, de o tăcere nemiloasă, o liniște eternă, ce te chinue grozav...

Si n'am putut să știu, de-'i îngheț ori căldură, înger ori demon... ori cât de mult și cu drag priveam adîncit și dus, ceasuri întregi...

Colea pe însărate, când crivețul isbește în geam fulgi de zăpadă și geru-'i în putere afară, ce bine e să stai în casă, în fața sobei calde... în brațe — cu iubita...

Așa i-am zărit și eu prin rariștea firelor subțiri a perdelei de dantelă...

Imbrățișați să țineau, privirile încrucișindu-'și. Ale ei priviri erau ca întotdeauna,

400,000 fl. v. a. din cari 9.000 fl. să fie ai lui de cheltuială, de ceialalți să cumpere.

Ce-a făcut apoi omul acesta cu banii încredințați lui, o spune o foaie nemțească după care să iau și cele ungurești: El a mers și a cumpărat nu chipuri lucrate anume, nouă, ci vechituri renoite ori prefăcute, și anume de cele rău renoite și prefăcute, și a dat pentru ele sume grozave. Eată ce spune „*München Allgemeine Zeitung*“ o foaie la care lucrează oameni mai cu pricepere ca jupân Pulszky, despre o cumpăratură a acestui domn, om de încredere al guvernului ca să-'i facă isprăvuri de »mileniu«.

»Din Milano (Italia) ni se scrie, că tabloul »Sebastiano del Piombo«, un chip de față bărbătească, care se credea înainte vreme (acum nu!) că e lucrat de Rafael, a fost cumpărat din galeria de tablouri »Scarpa«, de către conteza Chevigny, cu 130.000 franci (70.000 fl. v. a.) La spatele contesei însă stă dl Pulszky Károly, directorul muzeului din Budapesta, care însoțea pe contesă. Acest chip însă, ca mai toate din cea galerie, a fost colorat de nou cu 15 ani mai înainte! Ear' că după colorare mai rămas'a vre-o asemănare cu originalul, cum fusese el dintru început, e mare întrebare! Pentru aceea, 135.000 franci pentru un chip nou colorat, este o sumă grozav de mare dată!»

Care va să zică, e dată la iveală risipa, ca se nu-'i zicem altfel. Așa cu toate. A adus la Budapesta cărpituri și netrebniții din streinătate. Lumea s'a cam încârcbit de asta, și s'a pornit prin foi vorbă mare pentru acest lucru, și s'au numit comisii din oameni pricepători să cerceteze și prețuiască lucrurile cumpărate. Pe jupân Pulszky l'au apucat rēcorile de ce să va descoperi și în zilele acestea, ca din senin s'a lățit vestea, că starea sănătății capului lui Pulszky e foarte îngrijitoare, și s'au chemat doctori să-'l cerceteze și doctorii l'au aflat atacat la creeri și l'au trimis la — casa de nebuni!

Câte-va foi ungurești însă, nu vreau să creadă așa ușor în „nebulnia“ nemeșului, ci spun că se face, ori decumva într'adevăr nu se face, apoi asta e urmarea groazei că ce să va descoperi cercetându-se isprăvile ce el le-a făcut statului cu 400,000 fi. de mileniu!

senine, dar' fără viață, liniștea cea fatală... Pe când el îi privea ochii cu nesaț, cu un cărd întreg de patime rebele, și... îi sēruta mult, cu căldură... Ea să lăsa cuprinsă de mijloc... pe când crivețul de-afară scutura geamurile încercate de zăpadă... În sufletul meu îndurerat simțiu un gol pustiu, cutrierat de vîntul aspru al iernii...

Eu în aceiași ochi albaștri căntam »isvor de basme«, privindu-'i cu sfială, în care altul sărutându-'i cu căldură găsea un rai întreg de fericiri...

Târziu după aceea, atunci, când a două-oră cădeau desprinse frunzele îngălbinite, troienind umedele cărări, desmetecit din visuri seci și trezit la realitatea vieții, i-am întâlnit pe ei, cei doi ochi frumoși, negri ca păcatul și ca acelea de ispititori... și-am găsit reogîndat în lumina lor catifelată întreaga vâpaie a sufletului ei dornic, toată căldura ființii de femeie... și sărutându-'i cu delir simțeam și eu raiul de fericiri... dar' îl simțeam și alții...

De aceea nu căta amice nici odată »isvor de basme« în femeie, căci ea, aibă ochi negri ori albaștri, îți cere iubire: îmbrățișeri calde și dulci sărutări... și numai până atunci este a ta întreagă, până când în ale tale brațe o ții, sărutându-o cu dragoste și foc...

Dactylus.

De-ale „crisei“.

Sibiul, 6 Februarie 1896.

Domnule Redactor!

Vă rog să binevoiți a da loc în coloanele prețuitului D-Voastre ziar următoarelor rânduri:

În anul 1892 când »Institutul Tipografic« ajunsesse proprietatea D-lui Eugen Brote, am fost invitat să ocup postul de administrator la numitul Institut, ceea-ce am și primit, părăsindu-mi postul mai Lun, de comptabil-șef, ce-l aveam în România.

Am făcut aceasta numai și numai ca să pot slugi și eu causei naționale.

Și am lucrat aci nu numai ca administrator al foilor partidului național, ci când trebuința a cerut am primit asupra-mi și răspunderea pentru redactarea „Foii Poporului“ ceea-ce mi-a atras o osândă de 11 luni temniță ordinară, care pentru viitor mai am încă două procese — două sigure osândiri, tot pentru „Foia Poporului“.

Cu toate astea fără vre-o pricină întemeiată, fără vre-o provocare macar mai întâi, și numai pentru-că înaintea D-lui Dr. Ioan Rațiu am păcatul neiertat a fi prețin cu redactorii isgoniți, D-sa îndată ce s'a văzut stăpân al Institutului Tipografic m'a dat afară și pe mine!

A făcut-o aceasta fără să țină macar seamă de legăturile și îndatoririle dintre »stăpâni« și funcționari.

Aduc aceasta la cunoștința publică mai ales din cauză că la ședința din 1. Februarie a comitetului național, Dl. Dr. Ioan Rațiu nici macar n'a amintit despre nedreptatea ce mi-a făcut, deși când m'a destituit îmi spusese că în comitet se va reveni asupra acestei afaceri, detragându-mi dreptul a vorbi în apărarea mea.

Cu toata stima

George Moldovan.

CORESPONDENȚĂ

Concert reușit.

Săcărâmb, 14/26 Ianuarie 1896.

Onorată Redacțiune,

Concertul coriștilor români din Săcărâmb, vestit și prin prețuita „Revista“, s'a ținut în 13/25 l. c. și a reușit cât se poate de bine. Piesele din program, au fost executate cu multă acuratețe, de cătră tinerul cor, în cât publicul a fost preste așteptare mulțumit, ceea ce se vedea din aplausele însufiețite ce acopereau fie-care cântare.

Mult haz a cășunat declamarea poesiei: »Pe pământul Turcului« de G. Coșbuc, prin dl. învățător Sabin Safta, care a declamat poesia cu deplină pricepere și a fost viu aplaudat. Dl. învățător Safta pe lângă aceea, că este însuși un bun cântăreț, e și un bun conducător de cor, ceea-ce de astădată a dovedit-o cu prisosință. Fie-i zis spre laudă.

După concert a urmat jocul pentru care a fost adusă vestita musică din Brad, și a cântat numai românește! Jocul a ținut cu destulă vioiciune până după 2 oare din noapte. În scurt a fost o petrecere preste toată așteptarea, plăcută, desfătătoare și românească.

Un participant.

O înderptare.

Sânpetru, Febr. n. 1896.

D-le Redactor,

După reîntoarcerea mea dela Deva, unde mi-am împlinit osândă de 47 zile »temniță de stat«, la care am fost judecat în urma perei alor cincii răuvoitori ai acestei comune, despre care s'a publicat în nr. 3 al „Revistei Orăștiei“ o scrisoare, — și în urma încunoștințării făcută mie cu vorba de primarul comunei, că sunt suspendat »de nou« din postul meu, am scris îndată la Prea on. oficiu protopresbiterial în Petroșeni, cerând lămurire și am scris venerabilului consistoriu din Sibiul, și și d-lui notar Fekete, întrebându-l, că pe ce temei sunt înălțurat din post căci în sentința Tablei aceea nu s'a zis? Am mers apoi la fisolgăbireul din Hațeg căruia încă i-am istorisit pe scurt pricina mea. La vre-o săptămână, notarul Fekete întâlnindu-mă, îmi spune că se încep școala iarăși; așa și protopretorul. Ca la două zile primesc dela on. oficiu protopopesc o hârtie în care mi se spune că despre ridicarea mea

din post, n'are nici o cunoștință și mi se provoacă să încep instrucțiunea. Am început-o spre bucuria și a mea și a școlărilor și a poporului.

Că de unde au purces cei-ce au dat în vileag vestea despre ridicarea mea din post, nu înțeleg, și nu am știre, căci la mâna mea până acum nu mi-a sosit nici o hârtie fără numai cu vorba fusesem încunoștințat despre »suspendare«, și tot cu vorba și pus ear' în postul avut! Acestea vă rog să binevoiți a le publica în „Revista Orăștiei“ ca întregire și îndreptare a stărilor de lucruri cunoscute din scrisoarea din nr. 3.

Cu stimă

Gheorghiu B. Reitescu,
învățător dirigente.

O nedreptate urită.

Blăjeș, Ian. 1896.

D-le Redactor,

În comuna noastră Blăjeș, este un grof, Haller Ieniu, avut, dar' care îi pare că nu-i destul de plin de averi, și se sileste să-și înmulțească mai tare averea, trăgând din plata oamenilor care îi lucră.

În toamna trecută la culesul viilor, deregătorul încrezut »al Măriei sale«, a mânat un pădurar prin sat ca să strige din poartă în poartă că cine vrea să meargă la viile grofului la cules, capătă 20 cr. pe zi. Nu a fost vorbă de mai multe feluri de prețuri. Sara numai înseamnă numele fie-cărui lucrător și nu a plătit până după ce a gătat de-a culege, ear' după cules numai cu multe rugăminte își puteau oamenii căpăta banii, par'că lea-ar fi dat de pomană.

O lucrătoare care a fost în trei zile la vii, a fost mai de multe-ori după plată, dar' n'a căpătat plata până peste vre-o lună, și ce l'a ajuns pe deregătorul, ce nu, acum după vremea trecută, începe să-și spună că nu i-a lucrat destul, și i-a tras pe toată ziua câte 5 cruceri, așa pe trei zile în loc de 60 cr. i-a dat numai 45 cr.! Eu știind despre aceea mi-am luat răgaz de i-am scris »Măriei sale« ca să știe ce face deregătorul lui și să-și îndrepte la omenie, dară n'a făcut nici »Măria sa« nici o ispravă! Dară asta nu-i cu omenie și cu dreptate ca la curți așa domnești să tragă oamenilor din plată! N. V.

NOUTĂȚI

Prigonit. D-lui Dr. Ioan Radu, profesor în Brad, i-s'a făcut, după cum pe cale telegrafică am fost vestiți Joi, o perchisiție în casă, rescolinduse-i-se toate celea spre a afla la densul scrisori ori lucruri compromițtoare. Să spune că cercetarea i-s'a făcut în urma denunțării lui I. G. cu care trăește în dușmănie.

Concert în Orăștie. Corul mixt din Orăștie aranjează Sămbătă în 3/15 Febr. a. c. un Concert la care invită cu toată onoarea publicul român din loc și jur. Începutul la 7¹/₂ oare seara. Prețul intrării de persoană: Locul I. 80 cr. Locul II. 50 cr. Partere 40 cr. Galerie 20 cr. După concert urmează joc. Venitul curat este pentru scopul cumpărării unui Harmoniu. Bilete se află de vânzare în negustoria d-lui S. Corvin și seara la casă. Programul concertului e următorul: 1. »Hora«, cor mixt de G. Dima, — 2. »Gintea Latină«, potporiu pentru pian de Carol Cirillo executat de D-șoara Veturia N. Vlad, — 3. »Taci bărbate«, cor cu soli de I. Vidu, — 4. Declamațiune **, — 5. a) »Răsai lună«, b) »Stăncuța« coruri mixte cu acompaniari de pian de G. Musilescu, — 6. »Bobocel și inele«, cor bărbătesc de I. Vidu, — 7. »Acorduri amoroase«, cor mixt de Frihling, — 8. »Brăul popilor«, cor mixt de G. Musilescu. Rugăm cu stăruință publicul român să iee parte în număr cât se poate de frumos atât din loc cât și din jur, la acest concert.

Un răspuns. Am fost rugați să ne dăm părerea de e bine ori nu ca comunele noastre să între într-o societate de asigurare de foc, ce stăpânirea voeste să facă în părțile acestea, și privitor la care comunele sunt provocate în scris să-și spună cuvântul. N'am putut ajunge să vedem hârtia însăși de care e vorba. Rugăm reprezentanțele comunale să nu grăbească cu hotărîrea și în numărul viitor vom vorbi și noi despre aceasta.

Alegerea de notar la Dêncul-mare. Pe Vineri, în săptămâna trecută fusese pus termen de alegere de notar în Dêncul-mare. Erau 13 concurenți, între cari și 5 Români. Eșind la fața locului, primpretorul a numit pe candidați, 4 inși, între cari nici un Român, deșt cercul e curat românesc! Din o scrisoare ce primim despre această alegere, cu durere aflăm, că fruntașii români din cerc, care față de renegatul Bernath se purtaseră cu bărbăție de i-au făcut vânt de pe-acolo, — de astădată în fața volniciei fisolgăbireului, n'au mai făcut nici macar încercări, nici n'au cerut macar să pue și un Român! S'au împărțit voturile între doi Unguri: Solyom Ferenc și Farkas Zsiga, intrând cel dintâi cu 3 voturi mai mult ca al doilea, și rămânând astfel ales notar al cercului.

Bal filantropic în Blaj, se va ține Marți, în 11 Februarie st. n. a. c., în sala otelului »Univers« în folosul »fondului pentru ajutoarea studenților săraci în cas de morb«. Comitetul arangiator: Alesandru Uilăcan, președinte. Nicolau Popescu, cassar. Iacob Murășan, secretar, membrii: Aurel Pop Bota, Ioan Fodor, Gavrilă Precup, Ioan Raț. Începutul la 8 oare seara.

Cununie. Dl. Mihail Candrea, teolog abs. din Neagra (Munții-Apuseni), își serbează Joi viitoare, în 1 Febr. st. v. cununia cu d-șoara Maria Bășan, plăcuta fiică a d-lui preot Nicolau Bășan din Bucium-Ișbita. Le dorim din inimă mult noroc și fericire.

— Doamnelor Ioan Șuiaga și Minerva Olariu vestesc cununia lor, care se va serba Duminecă în 28 Ian. v. (9 Febr.) 1896 în biserica gr.-or. din Lasău. Le dorim fericire!

Moarte. Dr. Simeon Caian, medic montan, membru pe viață al »Asociațiunii transilvane« președinte direcțiunii institutului de credit »Auraria« etc. a încetat din viață lăsând în jale nemângăiată pe soția sa, Eufemia Caian n. Barbu. Fie-i țărina ușoară!

— Ioan Iar, harnicul econom din Simeria, după lungi și grele suferințe a încetat din viață la 4 Febr. n. în al 60-lea an al vârstei, împărțit cu sfintele taine. Pe reposatul îl jelesc: Manasie Iar, preot în Dêncul-mic, ca fiu; Mariț Iar n. Teodor, ca noră; Aron, Ion, și Manasie, ca nepoți; ved. Evuța Berian n. Iar, ca soră, și numeroase rude. Fie-i țărina ușoară!

Dar pentru biserică. Comitetul parochial cu sinodul bisericei din filia Săcel, a duce și pe această cale mulțumita sa parochianului Vasile Simulescu și soției sale Neria, cari au cumpărat pe seama sfinte biserici un rând de »odăjdii« bisericesti în preț de 50 fl. v. a. Dea D-zeu ca fii acestei filii să urmeze în această cale pe bunii dăruitori.

Pentru comitetul par. din filia Săcel:

G. B. Reitescu, Ion Mihăilescu,
inv. preș. com. par. admin. par.

Ultimă știre.

Alegerile la Petroșeni.

La încheierea foii primim următoarea telegramă:

Petroșeni 7 Febr. 1896. Românii s'au purtat bine. Au eșit aleși trei Români doi neromâni!

Dela Dobra și Ilia n'avem încă știre.

Din public

Dare de seamă publică.

La concertul dat de corul bisericei gr.-or. din Deva în preseara anului nou pentru renoirea unui clopot al bisericei noastre, au încurs la casă următoarele suprasolviri:

Dela II. Sa dl. comite suprem babon G. de Szentkeresztzi 4 fl.; Magnificul dn jude la tabla regească pe lângă tribunalul din Deva, Ioan Moțiu 7 fl.; dela domnul N. Géza inginer, 5 fl.; Ioan Șerban Proprietar 3 fl.; firma Werner 2 fl.; Alexandru Moldovan 2 fl.; George și August A. Nicoară 2 fl.; Petru Zarea, comerciant 1 fl. 60 cr.; Alois Szentiemay inginer 1 fl.; Vasilie Groszută din Doba 1 fl.; Romul Cutean comerciant 1 fl.; Eduard Telegdi 1 fl.; Alesandru Șterca-Șuluț 60 cr.; Dimitrie Dataca 60 cr.; Samuil Werner 40 cr.; Stefan Boniș 40 cr.; Ladislau Szakely 30 cr.; Iosif Hancăș (Boholt) 30 cr.; Ioan Moldovan 20 cr.

După concert am primit dela: Reverendisimul domn protopresbiter din Ilia 2 fl., dela dl. Niculăe Rusu, (inv. în Zam), 1 fl., Ignat Popovici, 1 fl., Ambrosie Daniel 1 fl., Login Ardelean, 1 fl., Ioan Crișovan 1 fl., I. Cociobă 60 cr.

Venitul întreg 190 fl. 21 cr.
Cheltueli 91 « 05 «
Venit curat 99 „ 16 „
Din această sumă s'au depus numai decât după concert la institutul »Hunedoara« 80 fl. spre mărirea fondului pentru clopot; cu 3 fl. 60 cr. am procurat 24 nri din »biblioteca pentru toți« pentru membrii corului, ear' restul de 15 fl. 56 cr. se va folosi pentru fotografia coriștilor și a patronilor corului într'un grup. Tabloul se va așeza în sala școlăi. Restul se folosește pentru cele trebuincioase corului.

În numele bisericei mulțumesc prea on. inteigente din Deva și jur precum și prea iubitului popor parochian pentru spriginul material și moral, ce l'a dat acestei întreprinderi de bine.

Deva, 10/22 Ianuarie 1896.

George Nicoară m. p.,
preot, fost cassar.

ECONOMIE.

Cine vrea să aibă lapte mult dela vaci, să nu le adape cu apă prea rece, căci apa rece împuținează laptele vacii. Să le adape cu apă stătută ori și mai bine calduță, și va vedea îndată că vaca va începe să-și deie lapte din ce în mai mult.

Oameni ce fac fel și fel de probe economice au încercat și acest lucru: Au adăpat pe aceeași vacă câteva zile cu apă rece și câteva cu apă caldă, și se vedea cu ochii scăderea laptelui în vremea adăpării cu apă rece.

Cine n'are putere a urma acestui sfat, în folosul seu ar fi totuși să adape vaca de lapte cel puțin cu apă din fântâni, unde e mai caldă apă, decum e cea de sub ghiața riurilor, unde economii nostri mai ales adapă.

Oamenii să facă încercări, și despre urmări să ne vestească și pe noi.

FEL DE FEL

Pismă. Un bărbat se preumblă cu femeia pîntr'o pădure. Deodată scumpa jumătate se oprește lângă un arbore tăiat cu fierul și începe a-i număra inelele.

— Vezi, Stefanc, zise ea apoi bărbatului, eu așa de mult pismuesc lemnul acesta.

— De ce dragă?

— Că, uite, are atâtea inele de câți ani e, ear' eu am încă tot numai un inel.

Puiu de Jidan. Ionel cu Mimi se joacă. Vine și Națl puiu Jidanului vecin. Il iau pe el în joc. Odată Ionel zice:

— Mimi, tu ești acum fata lui Națl, eu sunt un domn mare și vin să te cer de nevastă, și atunci fi fi a mea.

Mimi n'are nimic în contra, dar' Națl clatină din cap și zice:

— Așa nu mă joc eu.

— De ce? întreabă Ionel.

— Pentru-că atunci eu ar trebui să dau bani de zestre la fata mea — răspunde puiu de Jidan. —

Numeri singuratici din „Revista Orăștiei“ se află de vânzare, à 5 cr. unul, la domnul librar F. Schäser în Orăștie.

POSTA REDACȚIEI.

Dl. Gr. S. în C. Ești rău informat. Conventicul Mocsonyist nu s'a ținut pe hotarul comitatului D-voastre, ci pe al nostru, anume la Deva în săptămâna trecută. A fost Mocsonyi în persoană aci. Să vede că s'au pus în mișcare, nu glumă.

D-sale S. A. în Sibot. Sunt lucruri în care eu foaia nu ne putem mesteca. Au făcut și unii și alții comedii ca cel ce-a gustat mai mult cu un păhărel, dar' din aceste lucruri n'a urmat nici un rău obștesc ori național. Noi numai atunci am lua cuvânt contra lor.

D-lui N. M. în H. Doamne apăra dar' rău se mai înțeleg cifrele cu musele! Pe lângă toată bunăvoința, peste puțință.

Pentru redacție responsabil: Ioan M. Corvin.

LOTERIE.

Tragerea din 1 Februarie st. n.				
Budapesta:	40	15	19	17 30
Tragerea din 25 Ianuarie st. n.				
Timișoara:	38	11	17	64 54
Tragerea din 5 Februarie st. n.				
Sibiu:	73	85	78	33 57

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI
dela 28—3 Febr. st. v.

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum. Lăsat de carne, gl. 3, sft. 3.		
Dum.	28 C. P. Efrem Sirul	9 Apolonia
Luni	29 Ad. Măr. Ignatie	10 Scolastica
Marti	30 (+) SS. Vas. Gr. Ioan	11 Eufrosina
Merc.	31 SS. Chir și Ioan	12 Eulalia
Joi	1 S. Mc. Trifon	13 Benignu
Vineri	2 (+) Întimp. Dom.	14 Valentin
Samb.	3 S. și drept. Simeon	15 Faustin

Jucării, Lampe, Lumini și Petroleu.

Representanța Primei societăți Vieneze de asigurare de sticlărie.

Am onoare a vă încunoștiința, că am deschis aici în casele D-lui Simion Corvin (Piața școalei Nr. 12) sub firma mea înprotocolată

C. WALLEPAGI

o prăvalie de sticlărie, chipuri, porcellană și marfă de collonie.

Fiind nisuința mea de a servi mușterii mei solid și după dorință, îmi permit a atrage atențiunea onoratului public cu deosebire asupra depositului meu bogat sortat în marfă de sticle și porcellană necesară pentru casă și cuină, ce o primesc din fabricile cele mai mari precum și marfă de colonie, ce o țin calitatea cea mai bună.

Totodată vă notific cu toată stima, că primesc efectuarea de sticlărit și de incadrat (a pune în rame) cu prețurile cele mai eftine și în timpul cel mai scurt.

Asigurându-vă de serviciu solid și prompt pe lângă prețuri eftine, îmi iau voie a vă cere binevoitorul sucurs și sprigin — și semnez

Cu stimă

C. WALLEPAGI.

(278) 4—15

Requisite de mâncare și mărfuri de argint de China.

Rame de feresti, Ioane sfinte și Oglinzi.

Saci se primesc înderept numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

(279) **Rudolf Kaess.** 15—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comecianților din provincie** spre vnzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspetă, excelentă și eftină** în saci și produsă exclusiv din grâu de Tisa cu prețurile mai jos indicate.

Nrul:	Gries	0	1	2	3	4	5	6	7	8
75 Kl.	13.20	9.53	9.—	8.55	8.25	7.95	7.65	7.20	6.30	5.55

Sacii cei mari se rescumpără cu 20 cr.

Făina se vinde în saci de 75 kilo.

La vnzare, sacii se dau gratis!

Haine de călușeri!

Aduc la cunoștiința celor-ce au trebuință, că subscrisul pregătesc, la cereri, în timp scurt și cu preț moderat,

haine de călușeri

după trebuință și număr. În același timp înștiințez, că dau și numai în folosință vestminte de călușeri, tot pe lângă un preț moderat.

*

Cu o cale am onoare a atrage luarea aminte a publicului, asupra prăvăliei mele de rufărie de tot felul, aflătoare în **Orăștie, Piața-mare.**

Cu distinsă stimă

Ion Lăzăroi

negustor român.

(280) 6—7

„FAGETANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, CA SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN FAGET.

ACTIVE:

CONTUL BILANȚULUI.

PASIVE:

Cassa în numărar	10.616	79	Capital social:		
Împrumuturi pe cambii cu giranți	297.589	39	1000 acțiuni à fl. 100	100.000	—
Împrumuturi pe cambii cu acoperire hipotecară	57.034	50	Fondul de rezervă	20.669	09
Împrumuturi pe hipotece	68.440	50	Fondul de garanță	1.500	—
Împrumuturi pe obligațiuni cu caventi	76.022	—	Depuneri spre fructificare:		
Credite de cont curent	310	63	a) în libele	275.239 fl. 99 cr.	
Spese de fondare	356 fl. 30 cr.		b) fondul de pensiune al funcționarilor	3.201 « 19 »	278.441 18
după amortisare de 20%	178 » 15 »	15	Cambii reescomptate	96.200	60
Mobilier	1313 fl. 07 cr.		Interese anticipate pro 1896	5.785	61
după amortisare de 10%	131 « 31 »	76	Dividende neridicate	30	—
Acțiuni străine	754	—	Profit curat	15.571	32
Realități	221	—			
Diverse conturi debitoare și interese restante	5.849	08			
	518.197	80		518.197	80

ESITE:

CONTUL PROFITULUI ȘI PERDERILOR.

VENITE:

Interese:			Profit transportat din anul trecut	500	—
pentru fondul de rezervă	631 fl. 54 cr.		Interese:		
« depuneri spre fructificare	14.883 « 57 «		dela împrumuturi pe cambii cu giranți	28.661 fl. 17 cr.	
« cambii reescomptate	6.366 « 82 «	21.881 93	» împrumuturi pe cambii cu acoperire		
Spese:			hipotecară	5.252 « 42 «	
a) salarii și marce de presentă	5.912 fl. — cr.		dela împrumuturi pe hipotece	4.966 « 70 «	
b) chirie, porto, tipărituri și altele	2.618 « 42 «	8.530 42	« împrumuturi pe obligațiuni cu caventi	8.128 « 65 «	47.008 94
Contribuțiune:			Profit dela cumpărare și vindere de realități	1.200	—
directă	1.734 fl. 67 cr.		« » acțiuni străine	28	—
de 10% după inter. dela depuneri spre fructif.,			Provisiune	899	71
dare de drum și comp. de timbru	1.608 « 85 «	3.343 52			
Amortisare:					
din speșele de fondare	178 fl. 15 cr.				
din mobilier	131 « 31 «	309 46			
Profit curat	15.571	32			
	49.636	65		49.636	65

(281) 1—1

Faget, la 31 Decembrie 1895 st. n.

Sebastian Olariu m. p.,
director executiv.

Toma F. Haneșiu m. p.,
comptabil prim.

Membrii în direcțiune:

Zenobiu Bordan m. p.

Dionisiu Feneș m. p.

Nicolau Barbon m. p.

George Giura m. p.

Bilanțul present precum și contul profitului și perderilor examinându-le conform legilor și statutelor le-am aflat exacte și cărțile purtate în bună regulă.

Faget, la 30 Ianuarie 1896 st. n.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Demetriu Carabaș m. p.

Demetriu Iosof m. p.

Vasile Nicorescu m. p.